

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/211/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212204567
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212204567.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobkyne: EuroStar spol. s.r.o., Dunajská Streda, A. Vámberyho 55, IČO: 17639298, zastúpenej advokátom: JUDr. Miroslav Pekár, Bratislava, Krížna č. 44 proti žalovanej: Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00585441, o zaplatenie 285,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21. septembra 2012 č. k. 4C/18/2012-54, 2212204567, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania v sume 37,04 eur k rukám jej advokáta do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi (správne žalovanej) zaplatiť navrhovateľovi (správne žalobkyňi, keďže tu šlo o sporové konanie s náležitým označovaním jeho účastníkov za žalobkyňu a žalovanú a podania začínajúceho konania za žalobu - v uvedenej súvislosti porovnaj i § 79 ods. 1 a § 90 O.s.p., čiže Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení zmien a noviel) 285,04 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 17. marca 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania 17 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia 508,54 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanovením § 427 ods. 1, § 517 ods. 2 OZ a § 797 ods. 23 OZ (zákon č. 40/1964 Zb. v znení zmien a noviel - Občiansky zákonník) a § 4 ods. 1 a 2 z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že ku vzniku škody na motorovom vozidle žalobkyne došlo dňa 9. januára 2012 v dôsledku odskočenia skalky, ktorá poškodila čelné sklo motorového vozidla žalobkyne, pričom škodová udalosť bola v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 písm. a) z. č. 381/2001 Z. z. riadne a včas oznámená žalovanej dňa 10.1.2012, čelné sklo na motorovom vozidle bolo vymenené dňa 16.1.2012 a faktúra bola uhradená dňa 24.1.2012, žalovaná dňa 30.1.2012 oznámila žalobkyňi, že uplatnený nárok vybavuje bez poskytnutia poistného plnenia. Súd prvého stupňa dôvodil, že vykonaného dokazovania mal za nepochybne preukázané, že vznik škody na motorovom vozidle žalobkyne pri dopravnej nehode dňa 9.1.2012 je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá bola 10.1.2012 včas a riadne zahlásená žalovanej ako poisťovateľke, pričom škoda bola spôsobená v dôsledku odskočenia skalky spod kolies motorového vozidla Škody Pick-up, EČV: DS 112 AU, ktorá poškodila čelné sklo motorového vozidla žalobkyne. Dodal, že odskočenie skalky a následne vznik škody bol vyvolaný osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom pri rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je jednoznačné, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho uhradil poškodenej uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej

poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a to v čase trvania poistenia zodpovednosti. Z oznámenia škodovej udalosti poisteným vyplýva, že poistený uznal svoju zodpovednosť za vzniknutú škodu na motorovom vozidle žalobkyne, a preto v súlade s § 4 z. č. 381/2001 Z. z. ako i s poukazom na splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku v súlade s § 427 OZ návrhu žalobkyne vyhovel, pričom jej priznal v súlade s § 517 ods. 2 nárok i na zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % a to od 17.3.2012, keď žalovaná listom zo dňa 1.3.2012 oznámila žalobkyňi, že pristúpila k prešetreniu likvidácie a podľa § 797 ods. 3 OZ je plnenie splatné do 15 dní len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu, a preto sa odporca dostal do omeškania s plnením od 17.3.2012. V konaní úspešnej žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a to na súdnom poplatku za návrh (žalobu) 17 eur a na trovách právneho zastúpenia 508,54 eur (za úkony právnej služby; príprava a prevzatie vecí, podanie návrhu, podanie písomného vyjadrenia, účasť na pojednávaní 13.7.2012, pojednávanie dňa 15.8.2012 a 21.9.2012 po 23,24 eur za 1 úkon a režijný paušál 6 x 7,63 eur, náhradu za stratu času a náhradu na cestovnom na pojednávania).

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Dôvodila, že jej klient neporušil žiadnu povinnosť, ktorá by bola príčinou vzniknutej škody na vozidle žalobkyne, keď toto spochybnené ani tvrdené žalobkyňou v konaní nebolo, nakoľko absentuje hneď prvý predpoklad zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 OZ a to porušenie právnej povinnosti. Dodala, že v prípade objektívnej zodpovednosti podľa § 427 OZ musí byť príčinnou osobitná povaha prevádzky prevádzkovateľa a následkom vznik škody, pričom dôkazné bremeno je na poškodenom, teda na žalobkyňi, ktorá je povinná preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom, pričom nepostačuje tvrdenie poškodeného ba ani súhlasné tvrdenie poškodeného a poisteného. Namietala, že v prípade odmrštenej skalky od kolies si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletela skalka, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a skalky nemôže zaregistrovať, pričom je diskutabilné i či poškodený ako i svedkovia v poškodenom vozidle mohli zaregistrovať náraz skaly na predné sklo práve od poisteného motorového vozidla. Prevádzkovateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla v zmysle § 427 OZ, avšak v zmysle § 428 OZ delíme škody na možnosti bez liberácie a s možnosťou liberácie, pričom okolnosti majúce povahu v prevádzke vozidla sú okolnosti vnútorné, jedná sa o technický stav vozidla a jeho súčasti spojených vozidlom a ostatné okolnosti sú okolnosťami vonkajšími a nesúvisiacimi s prevádzkou motorového vozidla. Mala za to, že v zásade sa prevádzateľ môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá bola vyvolaná vonkajšími okolnosťami, ktorá nemá pôvod v prevádzke, kameň ležiaci na vozovke považovala jednoznačne za vonkajšiu okolnosť, ktorá nemá pôvod v prevádzke a škode sa nedalo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia. Uviedla, že chyba v konaní hodnoverný a ničím nevyvrátiteľný dôkaz o tom, že čelné sklo bolo nad všetku pochybnosť poškodené kameňom, ktorý sa odrazil od vozidla klienta žalovanej, kameň súvisí s cestnou komunikáciou a nie s motorovým vozidlom. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania za zaplatené súdne poplatky za podaný odpor a odvolanie.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila i žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu 23,24 eur, 1krát paušál 7,63 eur a 6,17 eur ako 20% DPH, teda spolu 37,04 eur. Poukázala na nemožnosť stotožnenia sa s dôvodmi uvádzanými žalovanou v odvolaní, keďže zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je upravená v § 427 až § 431 OZ ako prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorá je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, čiže zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. V tejto súvislosti poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Spj 10/83 zo dňa 23.11.1983 a pri stotožnení sa s tvrdeniami žalovanej v odvolaní, kedy by nepostačovalo ani zhodné vyjadrenie žalobkyne a vodiča druhého auta, ani listiny v zhodnom duchu vystavené, by tak Občiansky zákonník ustanoveniami § 427 a § 431 upravoval zodpovednosť za škodu, ktorá by bola nepreukázateľná a ako dôkaz by prichádzal do úvahy len videozáznam, čo však nie je mysliteľné, nakoľko nie je možné požadovať od vlastníkov, resp. držiteľov motorových vozidiel, aby si do týchto nainštalovali kamery. Dodala, že v prípade škody spôsobenej skalkou vymrštenou spod kolesa idúceho motorového vozidla, ide o škodu spôsobenú okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla. Dodatočne doložila k svojmu vyjadreniu i stanovisko Útvaru

dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska k likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobených kameňom, vymršteným spod kolies iného motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke, keď prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies a aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla bez spôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo a prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu. Dodala, že liberácia podľa § 428 OZ neprichádza do úvahy, keďže prevádzateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, pričom preukázala vznik škody, existenciu škody, ako aj príčinnú súvislosť, čo ju oprávňuje na náhradu škody voči žalovanej.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa treba považovať za správny (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.).

Odvolateľka, odvolanie odôvodnila v podstate tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je náležité, podrobné a logické. Niet žiadneho dôvodu nestotožniť sa s argumentáciou súdu prvého stupňa pojatou ním do odôvodnenia napadnutého rozsudku a podporujúcou ním zvolený spôsob rozhodnutia.

Vzhľadom k aktuálnej úprave procesného práva by tak v zásade odvolaciemu súdu postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvého stupňa a odvolanie sa na ne (prvá časť ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p.), ale pre vyporiadanie sa i s námietkami z odvolania odvolací súd ešte stručne dopĺňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Na zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a poistený má a z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené nároky

na náhradu v rozsahu podľa § 4 ods. 2 z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predpokladmi vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla sú udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Zodpovednosť prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, tzn. bez ohľadu na zavinenie, nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá.

Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škoda nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia.

Keďže i v danom prípade škoda bola spôsobená okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť za škodu a prevádzkovateľ sa za žiadnych okolností nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za vznik škody. Vymrštenie skalky spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so stanoviskom Útvaru dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska, „že prejavom prevádzky motorového vozidla je otáčavý pohyb jeho kolies a aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu. Ak teda udalosť - škoda na čelnom skle bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu na čelnom skle a pokiaľ má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorového vozidla je poisťovateľ povinný túto škodu nahradiť“.

Vzhľadom k takémuto záveru odvolací súd považoval za dôvodné priznanie i úrokom z omeškania, ktorého výška i určenie dňa od ktorého je povinná žalovaná úroky z omeškania platiť, boli správne, dostatočne odôvodnené súdom prvého stupňa.

Za správne považuje odvolací súd i priznanie náhrady trov prvostupňového konania úspešnej žalovanej (v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.), pričom náhrada trov za zaplatený súdny poplatok i trov právneho zastúpenia bola správne vyčíslená, dostatočne bola posúdená účelnosť úkonov právnej služby.

Námietky uvádzané žalovanou v jej odvolaní boli s poukazom na vyššie uvedené i citované právne irelevantné.

Keďže i v odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa odvolací súd jej v súlade s § 224, § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si návrhom uplatnila a to za 1 úkon právnej služby v sume 23,24 eur, paušál 7,63 eur (spolu 30,87 eur) s 20 % DPH 6,17 eur, teda celkom 37,04 eur, ktoré uložil zaplatiť žalovanej k rukám advokáta žalobkyne do 3 dní.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.